

Διαχείριση Απορριμμάτων | Ομιλία Νίκου Μπελαβίλα
Συνεδρίαση Δημοτικού Συμβουλίου Πειραιά 03.02.2021

Η υπόθεση της διαχείρισης των σκουπιδιών έχει δύο διαστάσεις, την εσωτερική -εντός του Δήμου Πειραιά- και την υπερτοπική, που πάνε τα σκουπίδια μας.

Στο πρώτο το εσωτερικό τοπικό, ο Πειραιάς αγκομαχάει με ελλιπέστατη ανακύκλωση, με ιδιαίτερα προβληματική την υπόθεση της διαλογής στην πηγή. Μόλις 5-7% ανακυκλώνουμε όταν ο εθνικός μέσος όρος είναι 19% και όταν οι ευρωπαϊκοί στόχοι είναι πολύ-πολύ ψηλότερα. Μόλις ένα χιλιοστό από τα ογκώδη και τις συσκευές ανακυκλώνονται, τα υπόλοιπα καταλήγουν στη χωματερή της Φυλής.

Ο Δήμος Πειραιά ουδέποτε ως τώρα δεν έστησε ένα πραγματικό στρατήγημα για ανακύκλωση. Ο κόσμος θέλει να ανακυκλώνει και δεν μπορεί. Θυμηθείτε το φιάσκο με τους «ρομποτικούς φοίνικες» το 2007-2008. Λέγαμε τότε ότι είναι μία πολύ κακή επιλογή που κρύβει οικονομικά συμφέροντα. Μας κατηγορούσαν συνάδελφοι που τότε διοικούσαν ότι είμαστε μίζεροι. Οι «φοίνικες» χάλασαν σε 6 μήνες, τα ερείπια τους στολίζουν την πόλη ακόμη, ο Δήμος πλήρωσε εκατοντάδες χιλιάδες ευρώ. Στις μέρες μας τα «σπιτάκια ανταποδοτικής ανακύκλωσης» είναι επίσης ένα φιάσκο. Δεν δουλεύουν, τα σχόλια των χρηστών στο διαδίκτυο είναι αρνητικά παντού, η εταιρεία που τα διαχειρίζεται κινδυνεύει να χάσει την άδεια της λόγω μη τήρησης των όρων και είναι υπερχρεωμένη. Οι πολίτες ανακυκλώνουν και τα ανακυκλωμένα καταλήγουν σε αποθήκες με άγνωστη αξιοποίηση. Πόσες τέτοιες αποθήκες κάηκαν τυχαία πέρσι σε Ασπρόπυργο και Θεσσαλονίκη. Αναρωτηθείτε τι συμβαίνει. Δεν είναι δυνατόν να αφήσουμε στους ιδιώτες μία τόσο σοβαρή υπόθεση. Οι ιδιώτες θέλουν κερδοφορία και επιδοτήσεις χωρίς στρατήγημα και χωρίς να δίνουν λογαριασμό. Όταν κόβονται οι επιδοτήσεις, όταν πέφτει το κέρδος δηλώνουν χρεωκοπία και μας αφήνουν τις δικές τους ρημαγμένες υποδομές, σκουπίδια μέσα στην πόλη.

Επομένως, θέλουμε ένα πλήρες πρόγραμμα, με κάδους για όλα τα υλικά, με κομπόστ, ανακύκλωση συσκευών, ογκωδών, ελαστικών, λαδιών. Με ενημέρωση και συμμετοχή των πολιτών και με διαφάνεια στη διαχείριση και τις συμβάσεις, με τον Δήμο Πειραιά να ορίζει το σχέδιο και όχι η κάθε εταιρεία.

Θεωρούμε θετική οποιαδήποτε κίνηση προς αυτή την κατεύθυνση, με τους όρους που θέσαμε, και το πιλοτικό πρόγραμμα το οποίο και εμείς ζητούσαμε από τον καιρό των εκλογών. Που όμως αν δεν εφαρμοστεί με σοβαρότητα, συνέπεια και αποτελεσματικότητα θα απογοητεύσει τον κόσμο.

Στο δεύτερο επίπεδο, το υπερτοπικό. Ας είμαστε σοβαροί και ειλικρινείς. Το έρημο το Σχιστό είναι η «χαβούζα» όλης της Αττικής από τη δεκαετία του 1950: Ο μεγάλος παλιός σκουπιδότοπος στη μία πλαγιά της κοιλάδας που θάφτηκε χωρίς καμία περιβαλλοντική πρόβλεψη, η χαβούζα λυμάτων που χρειάστηκε η εξέγερση του Κερατσινίου το 1977 για να φύγει, ο παλαιός τάφος

των αποβλήτων φωσφογύψου εργοστασίου Λιπασμάτων με εκτός των άλλων και χαμηλή ραδιενέργεια, το βιοτεχνικό πάρκο, το μεγάλο νεκροταφείο, οι μάντρες σκραπ και σαν να μην έφταναν αυτά το τεράστιο νέο logistic της Cosco, που αντί να γίνει στο Θριάσιο όπως είχε σχεδιαστεί, γίνεται και αυτό στην είσοδο της κοιλάδας του Σχιστού. Η ίδια η κοιλάδα είναι ένας τόπος σε ένα μόνο κατά γράμμα προστατευμένο βουνό που θα όφειλε να είναι ο μεγάλος περιαστικός πράσινος πνεύμονας του δυτικού Πειραιά. Στις άκρες της υπάρχουν οι πλέον επιβαρυνμένες από μόλυνση και βαριές χρήσεις ζώνες της Αττικής -το Ικόνιο στο νότο με το ΣΕΜΠΟ και ο Σκαρμαγκάς στο βορρά με τα ναυπηγεία, τις χαλυβουργικές και τα διυλιστήρια. Ε δεν γίνεται, σε αυτό το ταλαιπωρημένο μέρος, σε απόσταση λίγων εκατοντάδων μέτρων από τις κατοικίες και τα σχολεία του Κερατσινίου και του Περάματος να θέλουμε να επιβαρύνουμε και άλλο. Ο Δήμος Πειραιά διαθέτει ένα οικόπεδο εκεί. Σύμφωνα! Ας υποθέσουμε ότι ο Δήμος Κερατσινίου διέθετε ένα οικόπεδο στα Καμίνια ή στο Νέο Φάληρο. Θα τον αφήναμε να στήσει μόνος του χωρίς να ρωτήσει κανέναν κέντρο απορριμμάτων; Είναι δυνατόν να θεωρούμε ότι τα όρια του Δήμου Πειραιά σταματούν στον Άγιο Διονύση και πέραν αυτών ζουν παιδιά κατώτερου θεού;

Η προηγούμενη διοίκηση της Περιφέρειας Αττικής επιχείρησε να στήσει ένα δίκαιο σύστημα διαλογή στην πηγή και δίκαιη κατανομή κέντρων σε όλη την Αττική. Ο καθένας δηλαδή τα σκουπίδια του στην αυλή του και όχι στην αυλή του γείτονα! Με υποχρέωση να τα μειώσει στο ελάχιστο. Οι δήμαρχοι Πειραιά είχαν φτάσει σε αυτό το πλαίσιο σε μία συμφωνία. Ένα πρότυπο κέντρο για τα απορρίμματα μόνο της ενότητας Πειραιά δυναμικού 100-120 τόνων με μία ανοχή για ένα μεταβατικό διάστημα της παραλαβής των απορριμμάτων και των δύο νησιών, της Αίγινας και της Σαλαμίνας. Το σχέδιο έμεινε στη μέση. Και εξαιτίας της αλλαγής ηγεσίας και πολιτικής της Περιφέρειας βρισκόμαστε στο μηδέν και αρκετά χειρότερα. Μόνο Σχιστό και Φυλή, σκουπίδια σε διπλάσιες ποσότητες πολύ περισσότερων δήμων, ιδιώτες να έχουν το πάνω χέρι και πιθανολογούμενη καύση ενώ ήδη έχουμε τη δραματική εμπειρία της καύσης στον Βόλο που μολύνει με διοξίνες όλη την πόλη. Αυτό πρέπει να σταματήσει. Οι δήμαρχοι Πειραιά πρέπει να ξανακαθίσουν στο τραπέζι. Ας τους καλέσουμε εδώ στο Δημοτικό μας Συμβούλιο, ως κεντρικός μητροπολιτικός δήμος για να δώσουμε το μήνυμα αλλαγής πλεύσης σε σχέση με το πρόβλημα που αντιμετωπίζουμε χωρίς απάντηση εδώ και μισό αιώνα. Ναι μπορούμε και θέλουμε να μειώσουμε τα σκουπίδια μας, να επιβάλλουμε ανακύκλωση παντού και να τα διαχειριστούμε στην αυλή μας, όχι στην αυλή του γείτονα. Με συνεργασία σε παμπειραϊκό επίπεδο, με την αίσθηση της χωρικής δικαιοσύνης και τη συνείδηση της Κλιματικής Κρίσης.